

Uchwała nr 314/2020
Senatu Akademii Pedagogiki Specjalnej
im. Marii Grzegorzewskiej
z dnia 29 kwietnia 2020 r.

w sprawie **uzasadnienia wniosku Rektora o przyznanie nagrody Prezesa Rady Ministrów**

Na podstawie art. 31 ust. 2a ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t.j. Dz.U z 2020 r. poz. 85 ze zm.), § 7 ust. 4 pkt 1 rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 21 maja 2019 r. w sprawie kryteriów i trybu przyznawania nagród prezesa Rady Ministrów oraz wzoru wniosku o ich przyznanie (Dz.U. poz. 976) oraz § 21 ust. 1 pkt 24 Statutu Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej, stanowiącego załącznik do uchwały Senatu APS nr 167/2019 z dnia 16 maja 2019 r. z późniejszymi zmianami, którego tekst jednolity stanowi załącznik do uchwały nr 234/2019 Senatu APS z dnia 18 grudnia 2019, uchwała się, co następuje:

§ 1

Senat Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej uchwała uzasadnienie wniosku Rektora o przyznanie nagrody Prezesa Rady Ministrów za wysoko ocenione osiągnięcia będące podstawą nadania stopnia doktora habilitowanego dr hab. Grzegorzowi Gwieździe, w brzmieniu określonym w załączniku do niniejszej uchwały.

§ 2

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Senatu APS
Rektor: prof. Stefan Kwiatkowski

Załącznik do Uchwały nr 314/2020
Senatu Akademii Pedagogiki Specjalnej
im. Marii Grzegorzewskiej
z dnia 29 kwietnia 2020 r.

UZASADNIENIE

Dr hab. Grzegorz Gwiazda jest pracownikiem Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej w Warszawie od 2010 roku. W tym czasie bardzo aktywnie działał w obszarze sztuki, czego wyrazem jest długa lista wystaw oraz instytucji, w Polsce i za granicą, z którymi współpracował. Zasięg jego działalności obrazuje fakt, że jego realizacje rzeźbiarskie znajdują się w tak odległych miejscach jak Chongqing w Chinach i Sant Cougat w Hiszpanii. W 2017 roku w barcelońskim muzeum sztuki współczesnej (Museo Europeo de Arte Moderno) miała miejsce jego monograficzna wystawa, na której zaprezentował swój dorobek. Pokazanych tam zostało kilkadziesiąt prac. Rdzeń wystawy stanowiła grupa rzeźb będąca przedmiotem rozprawy habilitacyjnej pana Gwiazdy. Ekspozycja cieszyła się dużym powodzeniem zwiedzających i została odnotowana przez Hiszpańskie media, m.in. ogólnokrajową telewizję. Ilość zaprezentowanych realizacji wskazuje na to, że uzyskany stopień był wynikiem nieustającego, wieloletniego procesu artystycznych poszukiwań, a nie jednorazowym wysiłkiem. Wyrazem tych poszukiwań jest także autoreferat przedłożony jako część rozprawy habilitacyjnej. Wprowadza on czytelnika w nieustannie ewoluującą rzeczywistość, z której rzeźby Grzegorza Gwiazdy pochodzą. Skomponowanie autoreferatu w formie przemyślanej struktury żywego labiryntu miało z jednej strony pokazać niepewności i zaskoczenie, jakie są udziałem artysty w procesie tworzenia, z drugiej zaś być odbiciem metody twórczej, która obfituje w powtórzenia, cytaty i autocytaty, tworzenie wariantów, przetworzenia raz użytych motywów zaczerpniętych z nieustannie zmieniającego się muzeum pamięci. Z tych elementów autor tworzy spójną zindywidualizowaną całość, którą realizuje z wielką dbałością. Przekonanie o wadze formy i budowanych przez nią sensów widoczne jest w pietyzmie, z jakim autor dobiera środki wyrazu zarówno podczas budowania rzeźb jak i w konstruowaniu literackiej autorefleksji. Gwiazda jest świadom bagażu kulturowego, z którego czerpie. Wyraźnie obecne w jego rzeźbach są odniesienia do osiągnięć kultury europejskiej (szczególnie włoskiej, francuskiej i warszawskiej rzeźby XX w.), które jednak znajdują w jego

pracach twórcze rozwinięcie. Pan Grzegorz Gwiazda stara się zbudować pozytywny program twórczy; zamiast eksploatować i burzyć poprzez prostą negację, woli mozolnie budować swój osobisty język wyrazu i wydaje się, że konsekwencja z jaką to robi, przynosi efekty.

Twórczość Gwiazdy została zauważona na świecie: w 2018 r. prestiżowy amerykański kwartalnik „Sculpture Review” zamieścił na okładce zdjęcie jego pracy, było ono ilustracją do artykułu, w którym Sheryl Morang Holmberg omawia wykorzystanie abstrakcji w pracach figuratywnych na przykładzie realizacji trojga artystów, m.in. pana Gwiazdy (zob. *Abstracting, a Deeper Meaning: How Three Sculptors Use Abstraction in Their Figurative Work*, „Sculpture Review”, jesień 2018). Artysta dwukrotnie otrzymał nagrodę w jednym z najważniejszych konkursów współczesnej sztuki figuratywnej organizowanym przez Fundació de les Arts i els Artistes w Barcelonie; został także uhonorowany nagrodą miesięcznika poświęconego sztuce „Arteon”, za rok 2017.

Pan Grzegorz Gwiazda jest wybitnym pedagogiem. Uczestniczy w procesie tworzenia pracowni rzeźby w naszej uczelni. Współprowadzi prace dyplomowe; szereg z nich otrzymało nagrody uczelniane za najlepszy dyplom. Absolwenci tej pracowni są laureatami konkursów artystycznych zagranicznych i krajowych. Jest zapraszany również przez uczelnie zagraniczne jako profesor wizytujący, do prowadzenia warsztatów autorskich i wygłaszania wykładów. Do tej pory współpracował m.in. z Barcelona Academy of Art, Sichuan Fine Arts Institute w Chinach, Florence Academy of Art, ASP w Poznaniu i Gdańsku.

Twórczość Pana Grzegorz Gwiazdy jest znaczącym zjawiskiem na polskiej scenie artystycznej i pedagogicznej co potwierdza dobitnie jego praca habilitacyjna. Jestem przekonany, że zasługuje ona na nagrodę Prezesa Rady Ministrów.